

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Priora monita ad usum præsentis exercitij conducentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tur (varia quippe sunt hominum aut ingenia, aut studia) saltem consultum, enitendumq; erit unicuique, ut variis per diem occasionibus, puta cum inter vias fortè in Crucifixi signum aliquod incurrit, cum templum obvium, etiam obiter precandi causâ subit, cum manè aut vesperi ad statas preces vel conscientiam excutiendam se colligit, piâ aliquâ mentis aspiratione, Christo pro se passo gratias agat, & tenuè saltem debitæ laudis pensum referat. Tum verò illud addat insuper, ut ex intervallo, atque opportuno ad illud delecto tempore, in eo adversus bonum Jesum non ingrata mentis officio, operosius se accuratiusq; exerceat. Quam in rem nonnullas adscribo cogitationes meas; si quis eas fortè non indignas censeat, quas simili aliqua in exercitatione usurpet.

§. 2.

Priora monita ad usum presentis exercitij conducentia.

Primò igitur, uti dicebam, idoneo aliquo tempore, sive quod statæ meditationi quotidie designatû habeas, sive alio extra ordinem assumpto, coram aliqua Christi patientis imagine, ad istud erga benignissimum Redemptorem non ingrata mentis obsequium, hunc ferè in modum exercebere.

Piæ commentationis argumentum sit Dominicæ passionis historia: cujus partes singulas, aut præcipua ejus capita ita percurras; ut, exempli causâ in illius quod primum occurrit, puta orationis in horto, agoniz, & sudoris sanguinei contemplatione tamdiu insistas, usque dum commoventi animo, & ad condolendum compatiendumq; Domino tuo inclinari te sentias. Tum verò in ipsos gratitudinis affectus effusus, laudabis & gratus agnosces immensam erga

te charitatem Domini tui, qui tuâ gratiâ tam incredibiles cruciatus, & hos nominatim dulcissimi sui cordis angores susceperit; gratias ei ages amantissimas pro tam singulari beneficio; eiq; cor tuum, ac promptum animum, ad similia pro ejus amore libenter sufferenda offeres.

Atque ubi hisce affectibus, quantum animi feret devotio, & (ut S. ait Bonaventura) *amoris sapor*, induleris: inde progredieris ad aliud atque aliud mysterium, in eorum singulis particulatim contemplandis tantisper (ut dictum est) insistens, atque pro clausula contemplationis, in jam memoratis affectibus, aut his similibus, pro mysterij diversitate, studiosius te exercens.

Videri possunt apud Blossum, atque subinde usurpari, nonnullæ (ut ipse appellat) *Doxologiae & gratiarum actiones*, *Scrin. spir. &c.* quibus Dæi Filium, Jesum dulcissimum adorat, laudat, glorificat, eiq; sigillatim gratias agit, pro quovis ipsius labore, dolore, cruciatu, opprobrio, angustia, cruce ac morte, hoc est (ut ipse ait) pro universis miserationibus suavissimæ pietatis ejus: earum singulas iisdem verbis exordiens, atq; ad extremum piâ ac prædulci prece concludens, cum exigua quandoque juxta mysterij rationem diversitate,

Aliâs autem poteris non dissimiliter exerceri, non jam percurrendo Dominicæ passionis historiam, sed Christi in cruce pendentis (cujus effigiæ capropter præ oculis habeas) membra singula plagasve piâ meditatione lustrando: & quid in singulis passus sit Salvator morosè dispiciens, & pro singulorum cruciatuum acerbitate privatim ac propriè gratias agens, & quid te par esset eâ causâ facere aut pati cum animo tuo exquirens, ac denique dolores omnes, quos iisdem in membris te fortè experiri contigerit, in ejus beneficij recognitionem, & quandam velut repensationem offerens.

Quæ quidem exercitij ratio, quàm Christo grata sit, inde

*In tab. Stim.
dis. amoris.*

L. 2. c. 14. inde collige; quòd S. Mechtildi aliquando manifestaverit eum qui ipsi gratias agit, pro membrorum in cruce dilectione, v. g. perinde facere, ac si ei plagas leni unguento unxisset; qui pro siti ardente, quam nostrâ causâ pertulit, perinde atque si optatum potum ipso in tempore præbuisset; & ita de alijs.

Secundò: Inter exercendum, veluti oppressus ipsâ beneficij magnitudine, subinde apud Clementissimum Jesum amanter excusabis virium tuarum imbecillitatem, & sensuum affectuumq; inopiam: quâ fiat, ut ne pro eo quidem ac velles, nedum pro eo ac res postulat, laudem ei dicere, gratæve rependere possis. Præclarum id quippe Deo quæ dignum præconij genus esse videtur: si, quia suprema illius Majestati, amori, beneficentiæ dignè celebrandæ, proferat imparem te sentias, id quasi pro omni laudatione proferre; apertè ingenuèq; confitens, illam sive divinæ ipsius naturæ, sive propensissimæ, ad se totam in nos profundendam indolis bonitatisq; excellentiam, omni (etiam angelicâ) eam laudandi facultate, voluntate, conatu, desiderio, immensum superiorem esse.

Cui interim tuæ egestati parte aliquâ sublevanda supplicandæ, tanquam impatientis desiderij æstu jactatus, sollicitabis res creatas omnes, & (prout capite superiori præmonuimus) eas velut in partem vocabis tam dulcis officij, ut quod ore unico minùs vales, id innumerabilibus totius naturæ linguis efficere coneris. Ideòq; cum psalte regiõ aut regijs illis fornacis Babylonicæ pueris, non ipsum tantum cælum & terram, maria & abyssos, montes & colles, Solem & Lunam, noctes & dies, aliæque ejusmodi advocabis; sed ipsas etiam volucres cæli, ac maris terræq; bestias ipsosq; adeo (Davidis exemplo) serpentes & dracones deferti. Habent quippe & hi linguam suam, quâ sui enarrant gloriam ac munificentiam Conditoris: ut hoc ipse Deus vol-

Pf. 148.
Dom. 3.

Iut gratulabundus prædicet, per Isaiam dicens: *Glorificabit me bestia agri, dracones & struthiones.* *Isai. 43.*

Quo loco rursus mihi admonendus es: ut quando creatam naturam omnem, ad divinam illam laudationem, gratulationemq; provocas, & ad tua vota tanquam subsidiariam accerfis; tu ei vicissim eam in presenti præstes operam, ut Christo mundi Redemptori, & totius universi Capiti, ipsius rerum universitatis nomine quandoq; gratuleris. Siquidem cum inter mortales, nimio plures reperiantur, qui Dominum Jesum mortem pro se passum ignorent, aut pro tam ingenti beneficio gratias agere contemnunt; cætera autem natura rerum, utpote bruta aut insensibilis, neque cor neque mentem habeat, quibus Dominum suum, ac Principem amare aut agnoscere possit: postulare videtur tua adversus Jesum, communem Dominum, devotio; ut & istorum ingratorum nomine, peculiarem ei interdum gratiam habeas, & reliquæ etiam naturæ vice, eidem amorem, cultum & obsequium deferas; & sicut illa tuum quodammodo, ita tu illius ea in parte defectum suppleas. Hac etenim arte (uti bonas mentes quandoque delectat pia aliqua istiusmodi commentatio) id tibi consecutus videbere; ut numero quasi concentu, & non modò conspirantibus in unum, sed vario tanquam repercussu, intendentibus sese universæ naturæ vocibus, ad DEI Christi; gloriam, plenior exultet gratiarum actio, & vox laudis jucundior existat.

§. 3.

Posteriores eandem in rem præceptiones.

Tertio: Sed quando hanc omnem, quæcunq; est, vel divinis ipsis beneficijs, vel votis animæ DEUM valdè amantis, laudem imparem esse comperies; eò denique mente conserges, ut non per te ipsum duntaxat, nec per ista solùm rerum creatarũ velut instrumenta vicaria, Dominum tuum laudi-